

RAZPORED SV. MAŠ

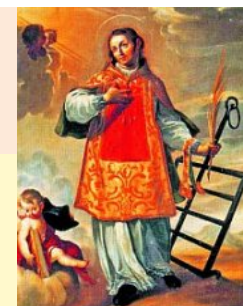
15.03.2021 PONEDELJEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=15.3.2021		++ ŠČUKA in PIRC, Križ 244
16.03.2021 TOREK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=16.3.2021		++MIROSLAVA in RUDOLF FABJAN, Križ 278
17.03.2021 SREDA	Božja beseda: https://hozana.si?datum=17.3.2021		+ MIHA CELARC, Tomaj 19
18.03.2021 ČETRTEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=18.3.2021		+ SLAVKO MILIČ, Kazlje 44
19.03.2021 PETEK SV. JOŽEF, mož Device Marije	Božja beseda: https://hozana.si?datum=19.3.2021		ZA VSE POKOJNE JOŽETE in JOŽICE v mojem sorodstvu
20.03.2021 SOBOTA	Božja beseda: https://hozana.si?datum=20.3.2021		++ RENČELJ, Šepulje 5a
21.03.2021 5. POSTNA NEDELJA TIHA NEDELJA	Božja beseda: https://hozana.si?datum=21.3.2021		ZA ZDRAVJE, za žive in pokojne v župniji

Svete maše so v kapeli ob 18h, v nedeljo ob 10h. (prenos na splet v Youtube) - pred mašo križev pot ob 9.40. Za **zoom srečanja** ste otroci že dobili datum in vse potrebno za srečanja v tem tednu.

Že od oktobra lanskega leta nima župnija nobenih prihodkov, zato živi samo še od zraka. Prosim, če ji lahko pomagata s tem, da po svoji vesti in zmožnostih v namen vzdrževanja župnije prispevate prostovoljno svoj dar na TRR župnije TOMAJ za namen: **za vzdrževanje župnije**. TRR je izpisan na naslovnici oznanil. Obvestilo o prilivih bo tudi v oznanilih. Že danes lahko zapišem in tudi zahvalim darovalcem v tem tednu: Dolores Mahnič, Tomaj
Perič Alenka, Šempeter pri Gorici
Sergij Žvab, Dutovlje
Bog povrni.
V prihodnjih oznanilih nekaj več o obhajanju VELIKEGA TEDNA.

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE 4. POSTNA NEDELJA

Štev.:12/LETO IX.

14. MAREC 2021

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 3,14-21)
Tisti čas je rekel Jezus Nikodemu:
»Kakor je Mojzes povzdignil kačo v puščavi, tako mora biti povzdignjen Sin človekov, da bi vsak, kdor veruje, imel v njem večno življenje. Bog je namreč svet tako ljubil, da je

dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil. Kdor vanj veruje, se mu ne sodi; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina. Sodba pa je v tem, da je prišla luč na svet in so ljudje bolj ljubili temò kakor luč, kajti njihova dela so bila hudobna. Kdor namreč dela húdo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne bi razkrila njegova dela. Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se pokažejo njegova dela, ker so narejena v Bogu.«

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik;
gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

KRIŽ, VERA, ŽIVLJENJE

Kristus je dokončni tempelj, ki presega kultne modalitete vse časov, ker je On »prostor«, kjer imajo dostop vsi ljudje do Usmiljenega Očeta.

2 Kroniška knjiga, odlomek smo danes prebrali, opisuje dogodke med babilonskim izgnanstvom in po njem, potrjuje potrebo po materialnem templju, kot mestu srečanja z božanstvom za vsa ljudstva na enem mestu in zanimivo, da kralj Kir takšen tempelj celo promovira. Navkljub vsemu pa so ljudje žrtve lastne zmede in nezaupanja, dokle ne bo enotnega in univeralnega temelja za vse, za vsa ljudstva. Ta resnični dokončni tempelj je samo Jezus Kristus, v katerem ne bo nobenih razlik med ljudstvi, kulturami, etničnimi skupinami, ker združuje vsa ljudstva v en sam kult, saj je Kristus edini posrednik pri Očetu (1 Tim 2,5), da privede vsa ljudstva k odrešenju.

V govoru, ki je namenjen Nikodemu v današnjem evangeliju, Jezus vztraja pri veri v Sina človekovega (v Jezusa), kot o nujnem in nepogrešljivem načinu rešitve. V nikomer drugem ni odrešenja; zakaj pod nebom ljudem ni dano nobeno drugo ime, po katerem naj bi se mi rešili (Apd 4,12), in to zaradi primarnega dejstva, ker ga je Bog poslal kot edinega Sina kot žrtev pomiritve za naše grehe. V Kristusovem križu je bila potrjena Božja moč in sam križ je instrument, ki je vsem omogočil, da v Kristusu najdejo vezi edinosti, občestva in odrešenja, ki je utemeljen v enem samem univerzalnem templju. Križ je izraz neizmerne božje ljubezni do vseh ljudi in bo za vedno ostal zgovoren element naših odnosov z Bogom.

Kristus ni izbral drugega kraja za naše odrešenje, ki je križ in ni raje šel po drugih poteh ali iskal drugih rešitev da se povrnemo k Bogu iz preprostega razloga, ker je smrt na križu, pred njo pa nesramnost in brezbržnost, ravno zato, ker je kraj trpljenja in skrajnega trpljenja najvišji izraz ljubezni Boga do nas. Bog bi nas zagotovo lahko prepričal tudi s prisilnimi posegi ali ustreznimi kaznimi in tudi v tem bi svojo ljubezen in naklonjenost do ljudi naredil apodiktično, toda ker sta žrtev in smrt nedvoumni element, ki pričao največji ljubezni do človeka, ni zavrnil podrejanja križu. Navsezadnje je to obvezna stopnja doseganja cilja vstajenja in slave, zato je bilo po Jezusovem mnenju nujno trpeti. "Do zore ni druge poti kot noč," pravi Gibran in Jezus se je dobro zavedal, da ni nobene druge poti kot tema groba, trenutni imperij teme, da bi lahko zanj zmagovala svetloba. Če je torej ljubezen do Boga v Kristusu zmogla toliko, si jo moramo samo prisvojiti. To pomeni, da se ga moramo oklepiti s ponižnostjo in krotkostjo, ki je prav zaradi tega tudi pogum, in to je vera v Božjega Sina. Sprejeti samoumevno darilo in nedvoumno ljubezen tako, da vztrajamo, da dosežemo življenje in zveličanje. Verjeti je treba in sprejeti svetlobo. Ljubiti in se darovati, pomeni živeti v luči in razbliniti temo zmote. Tisti, ki imajo raje temo kot svetlobo, imajo verjetno kaj skriti. Neredko se zgodi, da so njegova dela "zla", zato se nagiba k temu, da bi jih pokazal, da se ne bi sramoval pred vsemi.

Ali se v večji meri tisti, ki raje vztrajajo v zmotah in temi, znajdejo na hudobni poti, znajo tako zasvojiti, da brez nje ne morejo več, ali pa to pomeni njihovo dokončni propad. Spreobrnjenje, ki je korenita notranja sprememba nas samih, nas namesto tega vodi do diskvalifikacije poti zla in Satana, ki je stara kača iz raja, v prepričanju o tej temeljni nevarnosti in nečimrnosti.

V človekovem življenju ni nič bolj iluzornega in zmotnega kot greh, ki je vedno nosilec smrti in razpršenosti, četudi se nam zdi, da je znanilec prednosti in koristi. Opazovanje Kristusovega križa, najbolj zanesljivega dela ljubezni do nas, nam more biti opozorilo, da bomo le v veri vanj našli pravo merilo za življenje v luči in ne v bežanju pred "grozečo smrtjo". Iskanje resničnega templja živega Boga v Jezusu, ki je hkrati "Pot, resnica in življenje".

Človek v sebi gradi odrešenje ali obsodbo, postane svetloba ali tema. Vera je tista, ki presoja, človek pa je tisti, ki s svojim vedenjem sodi samega sebe. V zadnji vrstici Janezovega evangelija (v. 21) evangelist uporablja zanimiv izraz: "delati resnico". Za nas je resnica pojem, ki se ga je treba naučiti, toda za svetopisemski svet in še posebej za Janeza in Pavla božja resnica ni toliko vedeti, ampak narediti, to je, da je Božji načrt odrešenja dobrodošel v njegovem življenju in da se gradi skupaj z njim.

Jezus, križani Sin, ki je vstal kot kača v puščavi izhodov, postane osrednja referenca vsega človeštva: nismo kristjani zato ker ljubimo Boga, ampak zato, ker verjamemo, da nas Bog ljubi. Torej biti prerojen pomeni reči DA projektu, v katerega nas Jezus kliče, da ga živimo, pomeni sprejeti božjo ljubezen, ki gre tudi skozi težave po trnovi poti. Včasih seveda ni lahko vedeti, kako usmeriti pogled. Ta, ki nas privlači k sebi in nas uči poti popolne ljubezni je Jezus s svojim vabilom, da smo pri tem iznajdljivi, to se pravi, da postavimo sebe, svoje strahove, svoje želje, svoje potrebe v ozadje in se posvetimo bližnjim v družini, partnerju, otrokom in vsem, za katere smo se odločili v našem življenju z dokončnim DA na naš poročni dan. Tako kot pravi papež Frančišek: karitativnost, ljubezen in bratstvo, kar je v bistvu eno in isto.

Za razmislek v družini družini:

- Zavedanje, da nas ima Bog v vsakem primeru rad in postane naše odrešenje, v težkih trenutkih in tudi v lepih in je naša referenčna točka, nam pripada. Ali ga težko uresničujemo?

- Sveti Pavel nam pravi, da smo poklicani delati dobro, tako da sledimo delom, ki nam jih je Bog pripravil. Ali smo prepričani, da je dobro bolj odvisno od milosti kot od naših del?

- Kdaj smo tudi mi Nikodemi? Ko vidimo svoje otroke, kako se obnašamo do njih ob dvomih, v iskanju pričevanja ...? Kako se kot starši soočamo z raznolikostjo svojih otrok, ali jih vidimo kot nove načine za doseganje pristnih vrednot ... ali pa vsiljujemo vanje samega sebe in ne opazimo v njih načrta, ki ga ima Bog z vsakim izmed njih?